

Sygn. akt IX U 1582/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania F. O. (O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury i ponowne ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania F. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 października 2018r. Znak (...)

z dnia 16 października 2018r. Znak (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego i emerytury ubezpieczonego przy uwzględnieniu, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 114,97% poczynając od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1582/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 15.10.2018r ustalił F. O. kapitał początkowy wynoszący na dzień 1.01.1999r 51627,18 zł obliczając jego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1973-1982 na 64,12% przyjmując minimalne wynagrodzenie jako podstawę wymiaru za okres od 20.12.1971r do 31.12.1979r.

Kolejną decyzją z dnia 16.10.2018r przyznał F. O. od 26.09.2018r emeryturę przyjmując jako podstawę jej obliczenia kwotę zaewidencjonowanych składek oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem ich waloryzacji.

Ubezpieczony odwołał się od tych decyzji (choć wymienił jedynie decyzję z dnia 16.10.2018r) w części dotyczącej wysokości emerytury poprzez przyjęcie kwoty minimalnego wynagrodzenia jako podstawy wymiaru składek za lata 1973-1979.

Zarzucił, że w tym okresie pracował w górnictwie i odnalezione karty zaszeregowania wskazuje, że jego zarobki w tym czasie były znacznie wyższe niż minimalne.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie podnosząc, że wobec braku stosownego zaświadczenia przyjął zarobki minimalne za sporny okres.

Podniósł także, że na podstawie złożonych kart zaszeregowania nie może dokonać przeliczenia kapitału początkowego i emerytury gdyż brak jest kart ewidencji czasu pracy za powyższe okresy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

F. O. urodzony (...) w dniu (...) złożył wniosek o emeryturę.

W 2013r ubezpieczony złożył wniosek o wcześniejszą emeryturę i do wniosku załączył zaświadczenie o wynagrodzeniu i zatrudnieniu z dnia 20.05.2013r wydane przez (...) SA KWK (...) zawierające podstawę wymiaru składek za lata 1980-1982 oraz wydane przez A. R. Handel mięsem, wędlinami i drobiem” obejmujące lata 2010-2013 a także świadectwo pracy stwierdzające jego zatrudnienie w KWK (...) od 20.12.1971r do 12.04.1982r (akta rentowe).

W spornym między stronami okresie F. O. pracował w KWK (...) jako robotnik pod ziemią. Z tego okresu zatrudnienia zachowała się ewidencja czasu pracy za lata 1973-1979, karta zasiłkowa i karty zaszeregowania (akta osobowe).

Ubezpieczony wykonywał prace w oddziale przygotowawczym zajmując się transportem obudów do przodka czy montowaniem taśmociągów. Nie wykonywał pracy w zapyleniu. Jego wynagrodzenie za pracę składało się z wynagrodzenia zasadniczego liczonego w systemie dniówkowym, dodatkowego wynagrodzenia z „Karty Górnika”, deputatu węglowego, dodatku zmianowego.

Czasami zależnie od rodzaju prac był wynagradzany w systemie akordowym.

Pobierał także premie, o wysokości której decydował kierownik oddziału a kwoty premii były zmienne (zeznania ubezp. k.16 akt spr.).

Przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego stanowiących podstawę wymiaru składek za lata 1973-1979 przy założeniu, że był on wynagradzany w systemie dniówkowym, otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy oraz dodatkowe wynagrodzenie za przepracowane niedziele wykazane w ewidencji czasu pracy znajdujących się w aktach osobowych z uwzględnieniem stawek zaszeregowania - wykazanych w tym aktach osobowych i załączonych do odwołania wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący za:

1973 – 105,44%

1974 – 111,30%

1975 – 99,64%

1976 – 94,50%

1977 – 101,91%

1978 – 99,48%

1979 – 117,69%

Przy uwzględnieniu powyższych wyliczeń wskaźnik wysokości kapitału początkowego obliczony od podstawy wymiaru z lat 1973-1982 wynosi 114,97% (opinia biegłej H. P. k. 30-45 akt sprawy).

Sąd uznał opinię biegłej za rzeczową i przekonującą. Żadna ze stron nie wniosła do niej zastrzeżeń.

Biegła odtwarzając wynagrodzenie ubezpieczonego za sporny okres stanowiące podstawę wymiaru składek była w stanie precyzyjnie, w oparciu o zachowaną ewidencję czasu pracy, kartę zasiłkową, ustalić ile dni ubezpieczony przepracował, w tym ile niedziel. W oparciu o wykazane stawki zaszeregowania i uregulowania układowe płacowe obowiązujące w górnictwie mogła również precyzyjnie obliczyć dodatkowe wynagrodzenie z „Karty Górnika” czy deputat węglowy.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zebrane w sprawie dowody pozwalały by zgodnie z art. 174 ust. 3 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 poz. 1270 j.t. ze zm.) ustalić podstawę wymiaru składek ubezpieczonego za lata 1973-1979 w wyższych kwotach niż obowiązujące w tym czasie minimalne wynagrodzenie za pracę.

W oparciu o zapisy w aktach osobowych, karcie zasiłkowej, kartach zaszeregowania, ewidencji czasu pracy za lata 1976-1979 a także w oparciu o uregulowania wynikające z układu pracy obowiązującego w górnictwie, można było precyzyjnie ustalić za sporny okres wynagrodzenie zasadnicze liczone w systemie dniówkowym, wynagrodzenie z Karty Górnika oraz deputat węglowy, wysokość wypłaconych zasiłków chorobowych, a za lata 1976-1979 także dodatkowe wynagrodzenie za prace w niedziele.

Tak ustalone przez biegłą i niekwestionowane przez strony wynagrodzenie ubezpieczonego na pewno otrzymał w trakcie zatrudnienia w KWK (...).

W konsekwencji wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wzrósł do wysokości 114,95% a kapitał początkowy do kwoty 68.924,02 zł na dzień 1.01.1999r.

W następstwie stosownie do art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczeniu podlega wysokość przyznanej ubezpieczonemu emerytury.

Dlatego też Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone decyzje orzekając jak w sentencji wyroku.

Sędzia: